

» ἀποφράς, ἀπὸ τὰς ὁποίας μεταξὺ χιλίων ἀδιδάκτων τῆς
» Ἑλληνικῆς Γλώσσης μόλις εὗρεθῆ εἰς μόνος νὰ καταλάβῃ
» μίαν. »

§ ἔγ. Ἄς ἐξετάσωμεν λοιπὸν αὐτὰ τὰ παραδείγματα ὅπου
φέρει ὁ Φιλόσοφος διὰ νὰ παραστήσῃ τὸ πρῶτον εἶδος τοῦ κατὰ
τὴν ὁξάν του μακαρονισμοῦ ἂν εἶναι προσφυῆ εἰς τὴν γλῶσσαν
μας. Καὶ πρῶτον μὲν λέγομεν ὅτι ἀγνοεῖται κοινῶς ἀπὸ ὅλους
τοὺς Ἕλληνας ἂν τὸ ὦφου εἶναι κοινότερον. Ἰξεύρουσι ὅσοι
ἀνέγνωσαν τὸ μιζοβάρβαρον ποίημα τοῦ Κορυαίου ὅτι ὁ ποιη-
τὴς αὐτὸς μεταχειρίζεται τὴν λέξιν αὐτήν, καθὼς καὶ πρὸς
μαρτυρίαν ἀναντιρρήτων ὁ μακαρονικός μας φιλόσοφος πανσό-
φος σημειῶν, ἀναφέρει τὸν στίχον κείμενον σελ. 45. Τοῦ Ἐρω-
τοκρίτου·

Ὦφου κακὸ πού μ' εὔρηκε

κατένας, ὅμως μέχρι τοῦδε τῶν καθ' ἡμᾶς δὲν ἐφαντάσθη νὰ
οἰκειοποιηθῆ τὴν ποίησιν τοῦ Ἐρωτοκρίτου ὡς παράδειγμα τῆς
Ἑθνικῆς Διαλέκτου μας. Τελειῶς δὲν χρησιμεύει, ἂν κατὰ φι-
λοσοφικὴν παραγωγὴν τὸ ὦφου εὐρίσκεται συνθεμένον ἀπὸ
δύο σχελιασμοὺς Ἑλληνικοὺς τὸ Ω καὶ τὸ ΦΥ συνώνυμόν
τοῦ φευ (α), ἀρκεῖ ὅτι ἡ ἔκφρασις εἶναι κοινῶς ἀσυνήθιστος,
καὶ μετασχηματισμένη ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν οὔφ! ouf! (β) ὥστε
εἶναι καὶ λογίζεται ξενολογικόν, ὃ ἐστὶ κυρίως μακαρονισμός.

§ ἔδ. Ἐφεξῆς δὲ παρατηροῦμεν ὅτι ὁ Φιλόσοφος εὐρίσκει
τὸν μακαρονισμόν καὶ εἰς αὐτὰς τὰς πρωτογενεῖς φωνὰς τοῦ
ἀνθρώπου, ἄχ, ὦχ, κτ! χωρὶς νὰ σοχασθῆ ὅτι αὐταὶ αἱ φω-

(α) Συνώνυμον τάχα ἔπρεπε νὰ εἴπῃ ὁ Φιλόσοφος, ἂν ἔξευρε τὴν
πάτριον γλῶσσαν μας, ἢ ταυτοσήμαντον;

(β) Ouf! vous me serrez trop!

Mol. dans Tartufe.

